העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל״י. הזוכה השבוע הוא הקריקטוריסט האלמוני של הדף הקרבי של פיקוד דרום, המתבקש להתקשר עם המערכת.

הילד

השבוע, כאשר החל מבצע סיני, נראה אחד מחברי הכנסת מחייג בעצבנות את אחד ממכשירי הטלפון בכנסת, בנסותו להתקשר עם בנו. לאחר חצי שעה של נסיונות נואשים להשיג קשר, משך דיין האב בכתפיו בעצבנות ואמר:

„אינני מצליח להתקשר עם הילד."

היה זה ח״כ מפא״י שמואל דיין, ושם בנו הוא משה.

הערות־שוליים

כיצד לכנות את הפלגתן המשותפת של צרפת, בריטניה וישראל לעבר תעלת סואץ?...

●

... „שלושה בסירה אחת".

★ ★ ★

כוחות צה״ל לקחו בשבי במדבר סיני כמה טאנקים מטיפוס „סטאלין"...

●

... גם זה חלק מתהליך הדסטאליניזציה.

★ ★ ★

אומרים, כי ח״כ רפאל עומד לנצל את כניסתם של חיילי ישראל לסיני על־מנת לעלות להר ולבקש שם ממשה רבנו להכניס דיברה נוספת ללוחות הברית...

●

... „לא תחסום!"

★ ★ ★

מחיריהם של כמה מצ׳כים האמירו השבוע משום ש...

●

... כאשר הושמעה האזעקה הראשונה רצו כמה יהודים קשי־הבנה לא למקלט, אלא למכולת.

★ ★ ★

שם מתאים להאפלה שהונהגה בישראל...

●

... חושך מצריים.

מאגדות בית־הספר העברי

רוח הזמן

העיתונים מתלוננים בזמן האחרון, ש־בכל בתי־הספר מלמדים לפי ספרים ישנים, שאין להם שום קשר עם ה־מציאות החדשה. יצויין איפוא לשבח בית־הספר למשפט וכלכלה בתל־אביב, שהיה הראשון לשבור את השיגרה ה־עבשה ולהביא לפני תלמידיו חומר־לימוד הולם את הזמן ובעיותיו. כך, למשל, בבחינה האחרונה במשפט חוקתי, ניתנה לתלמידים השאלה הבאה, בלשון זו:

„בפרוס הבחירות לכנסת השלישית, נתקיימה אסיפת־בחירות של המפלגה „למען העם", בה נאם חבר הכנסת הש־נייה ראובן סערי. באולם האסיפה נכחו גם חברים מספר של המפלגה היריבה, „למען האנושות", וביניהם אחד מרא־שיה, שמעון קנאי. בתוך נאומו אמר ח״כ סערי כדברים האלה: „מאסריוס אמיתי לא יצביע בעד מפלגה שבראשה עומדים אנשים מסוגו של קנאי, מגב ורמאי, שבנה לו וילה וקנה לעצמו מכונית מהודרת, מכספי הציבור ש־השליש לכיסו."

בצאתם מאולם האסיפה, פנה קנאי לסערי כהאי לישנא: „מילא, לא נדבר עתה על פוליטיקה ובחירות, אך שיפ־לות וחזירות מצידך, שהינך מחזר אחרי אשתי, כשאני נעדר מהבית בשל תפ־קידי הציבוריים."

כתגובה על הדברים האלה, סטר סערי על לחייו של קנאי. הקהל הרב, שנכח בעת האירוע האמור, הפריד בין הח״כים המשולהבים.

לא שיחק המזל לשניהם, ואיש מהם לא נבחר לכנסת השלישית. קנאי הגיש עתה קובלנה פלילית נגד סערי, בשל האירועים האמורים וכלל בה שני פרטים: (1) לשון הרע, בניגוד לסעיף 202 לפקודת החוק הפלילי; (2) תקיפה בניגוד לסעיף 249, שם.

פרקליט הנאשם טוען, על סף הדיון, שתי טענות מוקדמות אלו: (1) אין להביא אדם לדיון פלילי, בשל מעשה שעשה בהיותו ח״כ; (2) הנאשם נהנה מחסינות לגבי העבירות המיוחסות לו.

(א) תן דעתך על שתי הטענות ה־אמורות. (ב) האם המצב היה שונה, אילו שני הצדדים או אחד מהם היו נב־חרים גם כחברי הכנסת השלישית?"

אחרי שאלה כזו בבחינה, אי־אפשר יהיה להתפלא אם אחד הסטודנטים יגיש תשובה כזו:

„אין טעם להעמיק בטענות אלה, כי שבוע לפני מועד המשפט, ביטל קנאי את קובלנתו נגד סערי, לאחר שח״כ סערי רמז לו, כי יגלה לעיתונות את עיסקת השעונים והבשר, שח״כ קנאי שיחק בה תפקיד ראשי."

סטודנט, תל־אביב

בית־ספר למשפט וכלכלה

שיטה צרפתית

פעם לא היה לחברה שום חשק בכלל לשיעור בדיקדוק צרפתי. מיד אירגנו החברה הטובים מגבית קטנה, לתשלום שכר־עבודה, והתוצאה — במשך כל השעה עמד ליד החלון קבצן וניגן ללא הפסק סרנאדות בגיטארה שלו.

יוסף אלכסנדרוביץ, תל־אביב

לשעבר גימנסיה הרצליה

שיטה כימית

השיעור האהוב ביותר בבית־הספר היה השיעור בחימיה, מפני שבניגוד לכל שאר השיעורים היו לומדים בו מפעם לפעם משהו מועיל. דודיק, למשל, עירבב פעם במעבדה אלפי חומרים ו־מצא תערובת של שמן אתרי עם עוד כמה דברים, שהיתה שימושית מאד.

השתמשנו בה לראשונה באחת ה־בחינות באנגלית. לפני הבחינה, בהפ־סקה, כתבנו על הלוח את פירושי ה־מלים, ואחר כך ניגבנו בזהירות את כל הלוח בתכשיר־דודיק. הלוח נראה כאילו הוא רחוץ ונקי, ורק אחרי רבע שעה, כשהמורה ישב בניחותא וגבו אל הלוח, התייבש התכשיר ועל הלוח הת־גלתה כל הרשימה, לנוחיות המעוניינים.

, בומה, חיפה

לשעבר בי״ס מקצועי ליד הטכניון

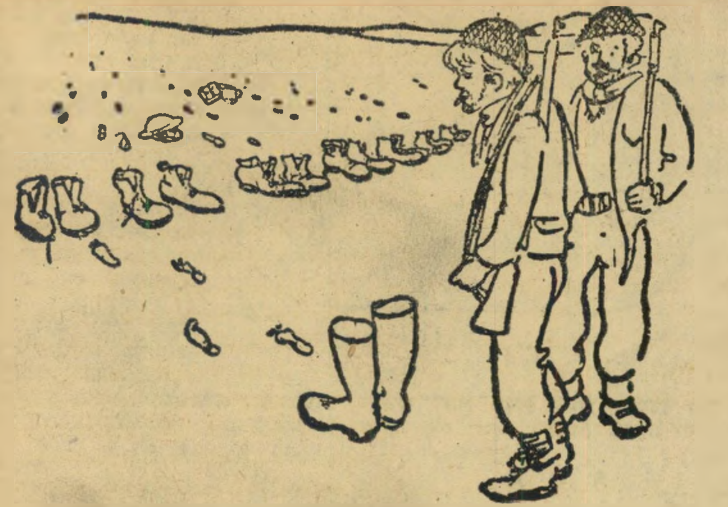

מסדר מצרי הופרע על־ידי חיילי צה״ל

דף קרבי של פיקוד הדרום

בצרום
ילקוט

בתחתונים ובלעדיהם

אחרי הפשיטה (הקודמת) על כונתילה, ביקש בן־גוריון שישלחו אליו אחד מהחברה, לשיחה מעמיקה על הפעולה. שלחו לו את רפול, זה שדוגל בסיסמה שפעם אחת בשנה צריך להתקלח, בין אם זה נחוץ ובין אם לא, אבל להתגלח צריך רק לפני חופש.

בן־גוריון התרשם מאד מהשיחה על מהלך העניינים, ובסוף אמר לרפול: „תבוא עכשיו אתי הביתה, תתקלח, תנוח, תאכל משהו. אני יכול אפילו ל־תת לך לבנים להחליף."

רפול סירב בכל תוקף וכל ההפצרות של בן־גוריון לא עזרו. כששאלו אותו החברה אחר־כך מה היה איכפת לו לנ־סוע קצת העירה ולבלות בבית טוב, הסביר רפול: „לא היה נעים לי להס־ביר לזקן שבאופן פרינציפיוני אני אף פעם לא לובש לבנים." ג. ניר, צה״ל

מעבר

פעם דידי מיהר מאד בדודג׳ לבאר־שבע. בסיבוב אחד הוא שכח לסובב את ההגה, ירד מהכביש לדרך־עפר, הגיע לבית שעמד בקצה אחד המושבים החדשים בסביבה ונכנס עם הדודג׳ דרך הקיר ישר לחדר־האורחים. בעלת־הבית, שניקתה את האבק מהרהיטים, העיפה מבט אחד בפולש הצר וחזרה לעבודתה.

לדידי לא היה נעים. אחרי הכל, הוא נכנס לבית זר בלי לדפוק על הדלת. „תסלחי לי גברתי", אמר, „אבל אני חדש פה בבית. אולי תוכלי לומר לי מה הדרך הקצרה ביותר לבאר־שבע?"

בעלת הבית, כנראה עולה מאנגליה, הסבירה בלי התרגשות: „סע ישר ב־מסדרון, וליד המקרר תפנה ימינה."

אברמלי הכזבן, דף קרבי, פיקוד דרום

טעות לשלם צודקת

קונצרטים למוסיקה קאמרית לפי־נויים. (דבר) יהודה ריין, תל־אביב

דמי הכניסה נשפכו כמים.

אנציקלופדיה של כוכבים: סופיה לורן — נולדה ב־1834. (קולנוע)

ר. ג., חיפה

ומאז היא עוסקת בחשיפת גנזי העבר.

במפראה — 22 חדר, כולל מח־לקת ילדים, בית־מרקחת, מעבדה ו־עוד. (דבר) מרדכי דן, תל־אביב

הכל סוכן לעבודת הפריון וה־ייצור.

העיתון המיני „לה אורור" מותח אף הוא ביקורת על התוכניות ה־ללו. (הבקר)

בתיה הויפטמן, רמת־גן

תחת הכותרת: „בלי ידיים ו"

פרא־דני

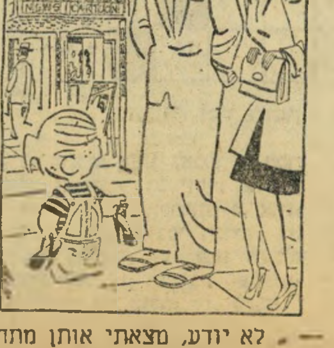

— לא יודע, מצאתי אותן מתחת לכסא שלי בקולנוע".

שתי דקות אינטליגנציה

פלפולי תנ״ך

השאלות הבאות מחייבות את פותרן לבקיאות בספר־הספרים — וגם למעט שכל עקום.

(1) איזה נשיא היה שלומיאל? (2) איזה „עוף" ישב בבטנו של בעל־חי? (3) איזה צייד מתחיל בחייה? (4) מיהו הנציב הראשון? (5) באיזה סיסמה קרבית מזכירים 5 פעמים את החמור? (6) איזו עיר, שניתנה כנדוניה מאת פרעה לשלמה המלך, אפשר לאכול? (7) איזו אשה עייפה תמיד? (8) מי הם השניים שאביהם הוא גם סבם? (9) איזה מלך היה בעל־עגלה? (10) ידידו של איזה מלך מסתיים בירִיבו?

שבח וייס, חיפה

★ ★ ★

(2) יונה במעי הלוייתן. (3) נמרוד מתחיל בנמר. (4) אשת לוט, שהפכה לנציב מלח.
(5) שמשון: „בלחי חמור, חמור חמורותיים, בלחי חמור הרגתי אלף איש."
(6) גזר. (7) לאה. (8) עמון ומואב, בניו של לוט מבנותיו. (9) עגלון מלך מואב.
(10) יותן, בנו של שאול וידידו של דוד, מסתיים בנתן, הנביא שגינה את דוד, לאחר ששלח את אוריה החתי למוות, בנאומו על כבשת הרש.